

РЕШЕНИЕ

№ 1927

гр. София, 16.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 26.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10689** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалбата на К. М. Л. против заповед № РА-30-244/14.08.2019 г. на Главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 225а, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ във връзка с чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ е наредено премахването на незаконен строеж „Масивен гараж, стълбище и бетонови площадки долепени до него“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1937.572 по КККР, номер по предходен план УПИ III-572, кв. 8а по плана на [населено място], м. „Г. глава“, с административен адрес: [населено място],[жк], [улица]. Наведени са доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради нарушение на материалния закон. Обосновават се съображения за наличието на одобрен през 1986 г. инвестиционен проект и разрешение за строеж. Сочи се, че местоположението на гаража е изместено, поради извършване на делба с другия съсобственик на имота. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът Главния архитект на Столична община чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения

административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна, адресат на индивидуалния административен акт в законоустановения срок по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

При извършена проверка на място от служители на районната администрация на район „В.“, Столична община е установен строеж „Масивен гараж, стълбище и батоновы площадки долепени до него“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1937.572 по КККР, номер по предходен план УПИ III-572, кв. 8а о плана на [населено място], м. „Г. глава“ с административен адрес: [населено място],[жк],[улица]. Имотът, в който е изграден строежът е съсобствен на И. К. Л. и К. М. Л.. Строежът е извършен от К. М. Л. през 2018 г. по данни от самия него. Гаражът е ситуиран в поземлен имот с идентификатор 68134.1937.572, кв. 8а по плана на [населено място], м. „Г. глава“ по уличната регулационна линия. Строежът е с размери в план 8.90/6.10 м. и височина 2.70 м. Изграден е върху бетонов фундамент от стоманобетонени колони, оградни стени от тухли тонг и стоманобетонена покривна плоча. Гаражът е изцяло завършен, неизмазан с монтирана метална ролетна врата. До гаража е изпълнено стоманобетонено стълбище от 12 бр. стъпала. Между гаража и жилищната постройка е изпълнена стоманобетонена площадка с размери 7.00 x 2.40 м. и друга с размери 2.50 x 4.80 м., като и двете площадки са свързани със стълбището и гаража. Констатациите от проверката са обективирани в Констативен акт № 2019-7/09.05.2019 г., съобщен на К. М. Л. на 09.05.2019 г. В законоустановения срок не е постъпило възражение, видно от съставения нарочен протокол от 09.05.2019 г.

Въз основа на така установените факти и проведената административна процедура, Главният архитект на Столична община е издал оспорената заповед, с която е разпоредил премахването на строеж “Масивен гараж, стълбище и бетонови площадки долепени до него”, квалифициран като незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, извършен в нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1.

По делото е изслушано и прието заключение от съдебно-техническа експертиза. Въз основа на извършен оглед на място и приложените по делото доказателства, вещото лице изцяло потвърждава фактическите констатации относно вида и местоположението на строежа - предмет на оспорената заповед. Посочило е и, че предоставеното му конструктивно становище /л. 12-16 по делото/ представлява заснемане на вече извършеното строителство през 2018 г. Видно от заключението процесния строеж не е конструктивно свързан с основаното застрояване, но при премахването му е възможно продължаване на отварянето на пукнатината, която се констатира по фасадата на основаното застрояване. В съдебно заседание на въпрос на пълномощника на ответника вещото лице изрично е заявило, че строежът е нов строеж и не е извършен съгласно проекта от 1986 г. същият е различен като местоположение съобразно предвиждането по документите от 1986 г.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящия съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Главният архитект на Столична община, в съответствие с делегираните му правомощия със заповед № СОА19-РД09-934/01.07.2019 г. на кмета на Столична община във връзка с чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ, както и предвид категорията на строежа. Същата е издадена и в предписаната от закона форма със съдържание отговарящо на законоизискуемото се по чл. 59, ал. 2 от АПК.

При постановяването на оспорения административен акт не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, установени в чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, които да мотивират неговата отмяна. Видно от приложения по делото констативен акт № 2019-7/09.05.2019 г., в съответствие с изискването на чл. 225а, ал. 2 от ЗУТ, е извършена нарочна проверка от компетентни длъжностни лица по чл. 223, ал. 2 от ЗУТ - служители в администрацията на район "В.", в резултат, на която е издаден и констативния акт, който е връчен лично на извършителя на строежа, като му е предоставена възможност да упражни правото си на възражение. Административният орган се е позовал изрично на констативния акт в оспорената заповед, с което констатациите по него са приобщени като фактически мотиви на заповедта.

Неоснователно е възражението на оспорващия за допуснатото нарушение на процесуалните правила изразяващо се в това, че хода на административното производство не са събрани всички относими и необходими доказателства. На заинтересованото лице е предоставена възможност да упражни правото си на защита в пълен обем, като своевременно му е връчен констативния акт, обективиращ резултатите от проверката на строежа. Същото са разполагало с възможност, както да подаде писмено възражение, от която възможност К. Л. не се е възползвал, така и да представи всички доказателства, които сметне за необходими и относими.

Настоящият съдебен състав намира също така, че оспорената заповед е постановена и в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби. По делото не е спорно, че обектът - предмет на административното производство представляват строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ПЗР на ЗУТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон, а в съответствие с чл. 142, ал. 1 от ЗУТ основание за издаване на разрешението за строеж са съгласуваните и одобрени инвестиционни проекти, т. е. законосъобразното изграждане на процесните строежи е било обусловено от одобряването на инвестиционен проект и издаване на разрешение за строеж.

За да е налице незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ е необходимо строежът да е извършен без одобрени инвестиционни проекти и/или без разрешение за строеж. В настоящия случай, констатацията за липсата на изискуемите се по закон строителни книжа не бе оборена. Твърдението на пълномощника на оспорващия, че приложеното по делото конструктивно становище преодолява липсата на строителни книжа е неоснователно. Приложеното по делото конструктивно становище представлява заснемане на вече извършено строителство, а не инвестиционен проект и разрешение предхождащи неговото извършване. В този смисъл е и заключението от притетата по делото съдебно – техническа експертиза. Още повече, че вещото лице изрично заявява в открито съдено заседание, че строежът е нов строеж и не е извършен съгласно проекта от 1986 г. По делото не е спорна годината на извършване на строежа – 2018 г., доколкото същата е посочена и от страна на извършителна на строежа. С оглед на това, неприложими към строежа са и двете установени в закона хипотези на търпимост, тази по § 16 от ПР на ЗУТ и тази по § 127 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ.

С оглед така установените факти, необорени от оспорващия и при липсата на валидно издадени строителни книжа е налице безспорно установен незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, подлежащ на премахване по реда на чл. 225а от

ЗУТ, на каквото правно основание е издадена оспорената заповед.

Липсата на отменителните основания по чл. 146 от АПК спрямо оспорената заповед налагат отхвърляне на жалбата. При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, оспорващият следва да бъде осъден да заплати на ответника направените по делото разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер определен по правилата на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. М. Л. против заповед № РА-30-244/14.08.2019 г. на Главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА К. М. Л. да заплати на Столична община разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: